

AMERİKA KITASI'NIN KEŞFİ VE BEYAZ ADAMIN İSKANI

Hanefi KAYA*
Abdullah ÇAPAROĞLU**

Araştırma Makalesi/Research Article

Atf/Cite as: Kaya, H. ve Çaparoğlu, A. (2023). Amerika Kıtası'nın Keşfi ve Beyaz Adamın İskanı . *DÜMAD (Dünya Multidisipliner Araştırmalar Dergisi)*, 6(Prof. Dr. Durmuş Ali Arslan Özel Sayısı), 204-226.

Özet

Dünya tarihinde önemli bir yeri olan Amerika'nın keşfi ve beyaz adamın bu toplarlara yerleşmesi, bir zamanların Doğu dünyasının Avrupalılar için ne tür gizemler taşıyor ise, şimdilerde doğulular için de aynı gizemlere sahip, bir büyük hadisedir.

Bu büyük hadisenin özellikle 19. yüzyıldan sonra Avrupa ve Asya kıtalarında tanınması ve her alanda ilişkiler kurulmasıyla başlayan çözülme dönemi, aslında herşeyin tüketildiği, sahip olunanın el değiştirdiği ve bilinmezlerin ortadan kaldırıldığı yeni bir dönemi oluşturur. Bu dönem artık yerli Amerikalıların olmadığı, Avrupalı Amerikalıların yaşadığı bir dönem olması hasebiyle, doğulu ya da Asyalı insan tipi o büyük merâğı ile başbaşa bırakılmıştır. Bundan sonraki Amerika, hür dünyanın bir parçasıdır ve artık gizlenmeden bütün bir tarihin oluşumuna katkı sunacak her türlü imkana sahiptir. Bu yönüyle o gizemler ülkesini ilk elden tanıtacak bir tarih anlayışının gelişmesi, doğulu insanın hafsalasındaki o karanlık dönemi de aydınlatması açısından büyük imkan sağlamıştır.

Bu makale Bryn O'Callaghan tarafından yazılmış olan *An Illustrated History Of The USA*, Longman Group UK Limited 1990 çalışmanın bir bölümünü sunmaktadır ve bu bölüm Amerikalı beyaz adam ile Pasific'li yerlilerin ilk buluşmalarını ortaya koymaktadır. Makale Beyaz Adamın küstahlığı karşısında, yerli Amerikalının dürüst ve katlanılabilir yaşamını gözler önüne sermektedir.

Anahtar Kelimeler: Amerika, Avrupa, Yerli, Beyaz, Pasific.

* Öğretmen, Çekmece Gültepe 75. Yıl İlkokulu Müdürü, hanifikaya1972@hotmail.com, Orcid: 0000-0002-4456-4698

** Öğretmen, Harbiye Semihe Mehmet Karaali Ortaokulu Müdürü, aacaparoglu@gmail.com, Orcid: 0000-0003-4240-2545

Abstract

The discovery of America, which has an important place in world history, and the settlement of the white man in these lumps is a great event that has the same mysteries for the easterners as the Eastern world once held for Europeans.

The disintegration period, which started with the recognition of this great event especially in Europe and Asia after the 19th century, and the establishment of relations in every field, actually constitutes a new period in which everything is consumed, possessions change hands and unknowns are eliminated. Since this period was a period when there were no Native Americans, but European Americans lived, the eastern or Asian human type was left alone with its great curiosity. The next America is a part of the free world and has every opportunity to contribute to the formation of an entire history without being hidden anymore. With this aspect, the development of an understanding of history that will introduce that land of mysteries at first hand has provided a great opportunity in terms of illuminating that dark period in the memory of the eastern people.

This article presents part of An Illustrated History Of The USA, Longman Group UK Limited 1990 work by Bryn O'Callaghan, which reveals the first meeting of American white man and Pacific native. The article reveals the honest and bearable life of the Native American in the face of the White Man's arrogance.

Keywords: America, Europe, Native, White, Pacific.

Giriş

1490'lı yıllarda Kristof Kolombus ile başlayan dünyayı yeniden keşif macerası, Hindistan yolu aranırken bir rastlantı sonucu ilk defa yeni bir toprağın keşfiyle sonuçlanmıştır. Bilinen dünyanın dışında kalan bu toprak parçası Pasific Okyanus'unun karşı tarafında bulunan ve bilinmezlerle dolu yeni bir karalar ve adalar silsilesinden oluşmaktaydı. Bu topraklara ilk gelen Kristof Kolombus'un olduğu düşünülüyor olsa da aslında Arap Tüccar Gemileri'nin çok daha eski zamanlarda bu topraklarla ilişki kurdukları ve hatta buralara kadar mal taşıdıkları Piri Reis'in hazırlamış olduğu büyük dünya atlasından anlaşılmaktadır. Onun yapmış olduğu bu harita Amerika'nın bir keşif sonucu değil, aslında bilinen bir yer olarak beyaz adam tarafından istilasından başka bir şey değildi. Kolombus gibi maceracı kimliklerin altın bulma merakının sonucunda ulaşılması ve geçilmez olduğu düşünülen Pasific Okyanus'u aşılmış ve yerli kabilelerin yaşadığı, uygar dünya olan Avrupa ve Asya'dan tecrit edilmiş bir şekilde kalmış olan bu yeni dünyanın keşfi, ilk başlara pek önemsenmemiştir.

Avrupa'nın ezik insanların yerleşmeye başladığı bu çorak ve zor koşulların dünyası, zamanla yerlilerden alınarak yeni bir yaşama kapılarını açtıktan sonra, iklimi, doğası, toprağı, yaşam koşullarıyla benzersiz bir nimet sunmaya başlaması, söz konusu toprakların tamamının keşfine başlanmasına ve dünyanın üçte birinin bulunduğu muazzam bir keşfin kapılarının açılmasını ve yeni bir doyum imkanı yaratılmasını sağlamıştır.

Aç gözlü Avrupalıların boyunduruğunda başlayan bu yeni yaşam, barışın hakim olduğu Amerika topraklarını kısa bir zaman sonra kaosun ve kargaşanın merkezi haline getirmiş, beyaz adamın vahşi çehresiyle nerede ise yerlilerin hiç yaşamadığı yeni bir dünya yaratılmaya başlanmıştır. Amerika'da yerli olmak demek hiçbir hak ve selahiyeti olmayan vasıfsız bir mahluk ile aynı olmak demektir.

Beyaz adamın Amerika'ya getirmiş olduğu bu yeni anlayış, Avrupa'nın binlerce yıllık geçmişinden kaçan ezik Avrupalılar tarafından icra ediliyor olması da bir büyük muammanın diğer bir vechesi olarak kalmıştır.

Bu makalede Bryn O'Callaghan'ın bakış açısıyla Avrupalıların yaratmış olduğu yeni Amerika'nın ilk yerleşim zamanları hakkında bilgiler bulunmaktadır. Bu bilgiler ışığında Amerika'nın yerlileri ve yeni meskunları arasındaki ilişkilerin bir çeşit özetini yansıtacak olan makale, ilk defa da olsa Amerika'nın arka yüzünün küçük bir tanıtımını yapmaktadır. Türk tarih literatüründe pek fazla bilinmeyen *An Illustrated History Of The USA, Longman Group UK Limited 1990* adlı eser kurgusuyla, Amerika'nın kuruluş yıllarının ilk fotoğraflarını sunması açısından önemli bir yere sahip olduğu düşünülmektedir.

Yeni Dünya: İlk Amerikalılar

Cuma sabahı şafak vakti. 3 Ağustos 1492, Christopher Columbus adlı İtalyan bir maceracı, Avrupa'dan Asya'ya yeni bir yol bulmak için İspanya'dan yola çıktı. Amacı, Asya'daki iki kıta arasında daha kısa bir ticaret yolu açmaktı, üç küçük gemisine ipek, baharat ve altın yüklemeyi ve zengin bir adam olarak Avrupa'ya geri dönmeyi amaçlıyordu. Kolomb önce güneye Kanarya Adaları'na doğru yelken açtı. Sonra orta Atlantik Okyanusu'nun bilinmeyen sularında batıya döndü. İspanya'dan ayrıldıktan on hafta sonra, 12 Ekim sabahı, alçak kumlu bir adanın sahiline çıktı. Adaya San Salvador - Kutsal Kurtarıcı adını verdi. Columbus, Hindistan anakarasına yakın bir grup ada olan Hint Adaları'na indiğine inanıyordu. Bu nedenle, kendisini karşılayan dost canlısı, kahverengi tenli insanlara "los Indios"- Kızılderililer adını verdi¹.

¹ Bryn O'Callaghan, *An Illustrated History Of The USA*, Longman Group UK Limited 1990, p.4; Zvi Dor-Ner and William Scheller, *Columbus and the Age of Discovery*, New York, William Morrow and Company, Inc., s.71.

Aslında, Columbus Hindistan'a yakın değildi. Ulaştığı Asya'nın kenarı değil, yeni bir kıtanın kıyılarındaki adalardı. Avrupalılar kısa bir süre sonra yeni kıtaya Amerika adını vereceklerdi, ancak yıllarca sakinlerine Kızılderililer demeye devam ettiler. Ancak son zamanlarda bu ilk Amerikalılar daha doğru bir şekilde "yerli Amerikalılar" veya Kızılderili olarak tanımlandı².

Birçok farklı Amerikan grubu vardı. Meksika'nın kuzeyi, şimdi Amerika Birleşik Devletleri ve Kanada'da olanlar, otlaklara ve ormanlara "kabileler" adı verilen ayrı gruplar halinde dağılmışlardı. Bu kabileler çok farklı yaşam tarzlarını takip ettiler. Bazıları avcıydı, bazıları çiftçiydi. Bazıları barışçıl, bazıları savaşıydı. İngilizcenin Çinceye kadar bazıları birbirinden farklı üç yüzden fazla farklı dil konuşuyorlardı. Avrupalılar Amerika'yı "Yeni Dünya" olarak adlandırdı. Ancak bu, Kızılderililer için yeni değildi. Ataları, Columbus San Salvador'da sahile adım attığında, belki 50.000 yıldır orada yaşıyordu³.

"Belki" diyoruz çünkü kimse tam olarak emin değil. Bilim adamı, Kızılderililerin uzak atalarının Asya'dan Amerika'ya geldiğine inanıyor. Bunun, insanların yazılı kayıtlar yapmaya başlamadan çok önce dünyanın son buzul çağında gerçekleştiğini söylüyorlar. O sıralarda, bir buz köprüsü, şimdi Bering Boğazı'nın üzerinden Amerika ile Asya'yı birleştirdi. Sibiryadan gelen avcılar bu köprüyü Alaska'ya geçti. Avcılar, Alaska'dan güneye hareket ettiler ve hayvanlar bir beslenme alanından diğerine geçerken, karibu ve bafalo sürülerini takip ederek Amerika'ya atıldılar. Belki 12.000 yıl önce, bu ilk Amerikalıların torunları Panama kstağını Güney Amerika'ya geçiyordu. Yaklaşık 5000 yıl sonra, kamp ateşleri kıtanın donmuş güney ucunda yanıyordu, şimdi adı Tierra del Fuego - Ateş Ülkesi⁴.

Yüzyıllar boyunca Kızılderililer gezgin avcılar ve yiyecek toplayıcıları olarak yaşadılar. Sonra daha yerleşik bir yaşam tarzı başladı. Şu anda Meksika'nın iç kesimlerinde yaşayan insanlar, yenmesi iyi olan küçük tohumlu yabancı ot buldular. Bu insanlar Amerika'nın ilk çiftçileri oldu⁵.

Yabancı otları, tohumlarını büyötmek için büyük bir özenle yetiştirdiler. Sonunda yerli mısırsı veya mısırsı oldu. Diğer ekili bitki besinleri geliştirildi. MÖ 5000 yılına gelindiğinde Meksika'daki Kızılderililer büyüyor ve fasulye, kabak ve biber yiyordu⁶.

² Ethel G. Stewart, Dene ve Na-Dene KÖ]Ölderilileri: Cengiz Han'dan Amerika'ya Kaçan Türkler, M.S.1233, çev.Eüref Bengü Özbilen, TDAV, ostanbul, 2000, s.3.

³ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p.4.

⁴ Walter Sullivan, "On Those Who Came First to America," The New York Times, 19 May 1988, s.14-15; Carl Waldman, Atlas of the North American Indian., New York, Facts on File, Inc. 1985, s.72.

⁵ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 5; "The Discovery of California: Breaking The Silence of the Siberia to America Migrants," The Californians (Nov.- Dec.1984), s.9-20.

⁶ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 5.

Bugün Arizona ve New Mexico'nun Pueblo halkı, Amerikan çiftçi halkları arasında en iyi örgütlenmiş olanıydı. Köy gruplarında veya uçurumların kenarlarında ve tepelerinde güvenlik için inşa edilmiş kasabalarda yaşıyorlardı. Güneşte kurutulmuş kerpiç (çamur ve saman) tuğladan yapılmış teraslı binaları paylaştılar. Bu binalardan bazıları, üst üste yığılmış 800 odadan oluşuyordu. Pueblo, çevredeki çöllerde vahşi yetişen pamuktan giysiler ve battaniyeler yaptı. Ayaklarının üzerinde çizme şeklinde deri mokasen giydiler⁷.

Çölün keskin kayalara ve kaktüs bitkilerine karşı bacaklar. Yiyecek olarak mısır ve fasulye ekinleri yetiştirdiler. Sulama onları tabakçı olarak başarılı kıldı. Avrupalılar Amerika'ya gelmeden çok önce, Pueblo tarlalarına su getirmek için çöller boyunca kanal ağları inşa ediyorlardı. Bir çöl vadisinde modern arkeologlar, Pueblo'nun 250.000 dönümlük tarım arazisini sulamasını sağlayan kanalları ve hendekleri izlediler⁸.

Apaçi denen bir halk Pueblo'nun komşusuydu. Apaçiler asla yerleşik çiftçi olmadılar. Çölleri ve dağları küçük gruplar halinde gezdiler, geyik avladılar ve yabani bitkiler, yemişler ve kökler topladılar. Ayrıca Pueblo komşularına baskın yaparak ve onu çalarak yiyecek elde ettiler. Apaçiler şiddetli ve savaşçıydı ve Pueblo tarafından çok korkuluyordu⁹.

Iroquois, Pueblo ve Apaçilerden uzakta, Pueblo gibi kuzeydoğu Kuzey Amerika'nın kalın ormanlarında yaşayan bir kabileler grubuydu - bir "anlatı" - Iroquois yetenekli çiftçilerdi. Ormandan temizlenmiş tarlalarda çalıştılar. birlikte büyüyen fasulye, kabak ve on iki farklı mısır çeşidi. Aynı zamanda avcı ve balıkçıydılar. Onları anavatanlarının nehirleri ve gölleri boyunca hızla taşımak için huş ağacı kanoları kullandılar. Bu kulübeler, karaağaç kabuğuyla örtülmüş bir fidan çerçevesinden yapılmıştır. Her biri yirmi kadar aileye ev sahipliği yapıyordu. Her ailenin bir merkezi salonun iki tarafında kendi dairesi vardı¹⁰.

Iroquois, şiddetli savaşçılardı. Komşularından da, batı çöllerinin Apaçilerinin korktuğu kadar korkuyorlardı, Köylerini düşmanlardan korumak için kulübelerinin etrafına sağlam ahşap barakalar inşa ettiler. Kabileleri için şan, kendileri için başarısızlık ve şeref kazanma hevesiyle sık sık birbirleriyle savaşırlardı. Çocukluktan itibaren, erkek İroquois'e ne acıdan ne de ölümden korkmaları

⁷ S. Thompson, Tales of the North American Indians, Indiana: Indiana University Press 1966; Alvin M. Josephy, Jr., der., American Heritage Book of Indians, New York, Wings Books, 1993, s.25.

⁸ Betty Ballantine and Ian Ballantine, der., The Native Americans: An Illustrated History, Atlanta, Turner Publishing Inc., 1993, s.32.

⁹ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 5; Ake Hultkrants, The Religions of the American Indians, California, 1967, s.30.

¹⁰ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 6.

öğretildi, savaşta kahramanlık bir savaşçının saygı kazanmasının ve kabilesinde yüksek bir mevki kazanmasının en kesin yoluydu¹¹.

Batıda birçok mil. Mississippi Nehri'nden Rocky Dağları'na uzanan geniş çimenlik düzlüklerde başka bir savaşçı millet daha vardı. Bu grup kendilerine "müttefik" anlamına gelen Dakota adını verdi. Ancak, diğer Kızılderililerin kendilerine verdiği "düşman" anlamına gelen Sioux adıyla daha iyi biliniyorlardı¹².

Siular ekin yetiştirmede ve ev inşa etmedi. Barınak için yiyecek ve kıyafet için bufaloya bağlıydılar. Bu büyük, yavaş hareket eden milyonlarca hayvan, geniş sürüler halinde batı otlaklarında dolaştı. Buffalo hareket ettiğinde, Sioux'lar hareket etti. Buffalo uzun süre tek bir merada kalmadı. Böylece Sioux'un sahip olduğu her şey kolayca taşınacak şekilde tasarlandı. Saatler içinde: tepeleri, konik buffalo derisi çadırları, evleri olan aşağı indirebilir, eşyalarını hafif deri çantalara - "parfleches" - ve bufalonun ardından hareket edebilirler. Hatta bir kamptan diğerine ateş bile taşıdılar. Sıcak bir köz, çürümüş odunla dolu bir buffalo boynuzunun içine ölçeklenir. Orada, eski köyden yenisine sıcaklık getirmeye hazır olarak günlerce için yanacaktı¹³.

Çoğu insan için çadır, Amerikan yaşam tarzının bir sembolüdür. Bu büyük koni şeklindeki çadır, batı otlaklarındaki manda avcıları tarafından icat edildi. Yaklaşık yirmi fit uzunluğunda yaklaşık on iki ince, ahşap direktten oluşan bir çerçeve etrafında inşa edilmişti. Direklerin ince uçları, buffalo postu şeritleriyle birbirine bağlanmış ve direkler, alt uçları yaklaşık on beş fit çapında bir daire oluşturana kadar kaldırılıp yayılmıştır. Kırk kadar buffalo derisi birlikte dikildi ve ardından çerçeveye yayıldı. uçları mandallarla yere sabitlenmiştir. Yan tarafta bir deri kanadı ile kaplı bir kapı aralığı ve üstte bir açıklık baca görevi görüyordu. Çadırın dışı, dini veya tarihi anlamlar taşıyan boyalı desenlerle süslendi¹⁴.

Sioux Yaratılışı

1933'te Luther Standing Bear adlı bir Sioux Şefi, halkının bazı eski efsanelerini yazdı: Bu, Sioux halkının nasıl başladığını anlatıyor¹⁵:

"Efsanelerimiz bize yüzlerce ve belki de binlerce yıl önce ilk insanın büyük ovalarda topraktan çıktığını söylüyor. Hikaye, uzun zaman önce bir sabah yalnız insanın topraktan yükselen

¹¹ Mary D. Becker, "We Are an Independent Nation": A History of Iroquois Sovereignty, 46 Buff. L. Rev. 981 (1998).

¹² O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 6.

¹³ Paul A. W. Wallace, "The Iroquois: A Brief Outline of their History," Pennsylvania History 23, No. 1 (January, 1956): 15.

¹⁴ Craig S. Keener, "An Ethnohistorical Analysis of Iroquois Assault Tactics Used against Fortified Settlements of the Northeast in the Seventeenth Century" Ethnohistory, Warfare and Violence in Ethnohistorical Perspective 46, No. 4 (1999): 787.

¹⁵ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 7.

güneşle yüzünü uyandırdığını söylüyor. Sadece başı görünüyordu, vücudunun geri kalanı henüz şekillenmemişti. Adam etrafına baktı, ama hiçbir dağ görmedi, nehirler, ormanlar yoktu. Yumuşak ve titreyen çamurdan başka bir şey yoktu, çünkü yeryüzü hala gençti. Adam vücudunu yapışan topraktan kurtarana kadar kendini çekti. Sonunda yeryüzünde durdu, ama sağlam değildi ve ilk birkaç adımı yavaş ve belirsizdi. Ama güneş parladı ve adam yüzünü döndü Zamanla güneş ışınları yeryüzünü sertleştirdi ve adamı güçlendirdi ve koştu ve sıçradı, özgür ve neşeli bir yaratık. Bu adamdan Dakota ulusu ve bildiğimiz kadarıyla halkımız çıktı. bu ova üzerinde doğdu ve öldü ve kimse bizimle paylaşmadı Avrupalı gelene kadar. Yani bu büyük düzlüklerin ülkesi, Dakotalar tarafından kendilerine aitmiş gibi sahipleniyor. "16

Kuzey Amerika'nın kuzeybatı kıyısındaki insanların yaşam tarzı yine farklıydı. Ormandan fındık ve çilek topladılar, ancak ana besinleri balıktı, özellikle nehirlerin ve okyanusun somonu. Her bahar Pasifik'ten yüz binlerce somon yüzdü ve yumurtlamak için hızlı kürek çeken nehirlerle doğru ilerlerdi. Bu sezondaki birkaç aylık çalışma, Pasifik kıyılarındaki insanlara bir yıl yetecek kadar yiyecek sağladı.¹⁷

Bu yiyecek bolluğu, Pasifik kıyısındaki kabilelere ziyafet çekmek, oymak ve inşa etmek için zaman verdi. Haida gibi kabileler, özenle oyulmuş duvarlar ve kapı direkleriyle ahşap kalaslardan inşa edilmiş büyük evlerde yaşıyordu. En önemli oymalar totem direklerindedi. Bunlar, bazı kabilelerin evlerinden yerleştirdikleri, ancak Haida'nın evin bir parçasını yaptığı, özel olarak dekore edilmiş ağaç gövdeleri idi. Totem direğindeki oymalar, evde yaşayan ailenin geçmişinin bir kaydıydı.¹⁸

Kuzey Amerika'daki Kızılderili halkları çok çeşitli yaşam biçimleri geliştirdiler. Hepsi kabilelerin yaşadığı doğal ortamlara uygun ve yüzyıllarca sürdü. Ancak Avrupalıların silahlarıyla, hastalıklarıyla ve toprak açlıklarıyla gelişi sonunda hepsini yok edecek.¹⁹

Potlatches

"Potlatch", Kuzey Amerika'nın zengin Pasifik kıyısı kabileleri arasında popüler bir törendi. Kelime "hediye vermek" anlamına gelir. Modern bir potlatch, konukların konuklara hediyeler verdiği bir tür partidir, ancak orijinal potlatch törenleri çok daha ileri gitti. Bir ailenin reisi veya reisi, ne kadar zengin olduğunu göstermek ve saygı görmek için sahip olduğu her şeyi verebilir. Utanç

¹⁶ Crow Dog L, Erdoes R: CROW DOG-Four Generations of Sioux Medicine Men, first Edition, Harper Collins Publishers, 1995, s. 6-7.

¹⁷ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 7.

¹⁸ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 7.

¹⁹ Pierce TG: The Encyclopaedia of Native America, Viking, Published by the Penguin Group, Penguin Books USA Inc., 375 Hudson Street, New York, New York 10014, USA, 1995, 154 p.

vermekten kaçınmak için, hediyeleri alan kişinin daha da fazlasını geri vermesi gerekiyordu. Bunu yapmazsa bütün ailesi utanç içinde kalmıştır.²⁰.

Avrupa'dan Keşifler

"Amerikayı kim keşfetti" diye sorarsanız, genellikle alacağınız cevap "Kristof Kolomb" olur. Ama yaptı mı? Amerikalıların Asyalı atalarının Columbus'tan çok önce Amerika'ya geldiğini gördük. Sonraki Columbus muydu? ²¹

1492'den sonraki yüzyıllarda, Kolomb'tan çok önce Yeni Dünya'ya ulaşan diğer maceracı deniz adamları arasında hikayeler ve efsaneler büyüdü. Bir efsane, Hoci-Shin adlı bir Budist keşişin MS 459'da Çin'den Meksika'ya nasıl yelken açtığını anlatır. Bir diğeri, Brend adlı İrlandalı bir keşişin MS 551'de Amerika'da övgüyle karşılandığını iddia eder. Bir diğeri, Yeni Dünya'ya ulaşan ilk Avrupalı olduğunu söylüyor Leif Ericson'dı. ²²

İzlandalı bir Viking denizcisi "Lucky Leif". Ve 1953 gibi yakın bir zamanda, Mobile Bay'de Alabama'nın modern Amerikan bakışında "1170'de Mobile Bay kıyılarına inen ve Kızılderililerle birlikte geride kalan Galli bir kaşif olan Prens Madoc'un anısına," yazan bir plaket asıldı. Gal dili." ²³

Tüm bu hikayelerin destekçileri var, Ama sadece Vikingler durumunda, modern bilim adamları eski efsaneleri desteklemek için sağlam kanıtlar buldular. 1961'lerde arkeologlar, hem Newfoundland hem de New England'daki Viking yerleşimlerinin izlerini ortaya çıkardı²⁴.

Newfoundland'da arkeologlar, Viking stillerinde inşa edilmiş kulübelerin temellerini buldular. Ayrıca bir milden demir çivi ve ağırlık veya "ağırsak" buldular. Bu nesnelere, Vikinglerin gerçekten Amerika'ya ulaştığına dair önemli kanıtlardı. Avrupalılar gelene kadar hiçbir Amerikan kabilesi nasıl demir yapılacağını bilmiyordu. Ve ağırsak, İzlanda gibi bilinen Viking topraklarında kullanılanlara tamamen benziyordu²⁵.

Vikingler, Kuzey Avrupa İskandinavya'dan denize giden bir halktı. Savaşçıları ve kaşifleriyle gurur duyuyorlardı ve onlar hakkında "sagas" denen reise anlattılar. Leif Ericson destanı, yaklaşık MS 1000 yılında Grönland'dan Kuzey Amerika'nın doğu kıyısına nasıl yelken açtığını

²⁰ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 7; Kan, Sergei. *Symbolic Immortality: The Tlingit Potlatch of the Nineteenth Century*. Washington, DC: Smithsonian Institution Press, 1989, s. 33.

²¹ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 8.

²² O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 8.

²³ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 8.

²⁴ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 8.

²⁵ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 8.

anlatır²⁶. Orada üzüm yetiştiren üzümler bulduğunda, karaya çıktığı yere "İyi Vinland" adını verdi.

27

Diğer Vikingler Leif'i Vinland'e kadar takip etti. Ancak orada kurdukları yerleşimler uzun sürmedi. Yerel Kızılderililerin düşmanlığı ve kuzey denizlerinin tehlikeleri birleşerek Vinland'ı kolonileştirme girişimlerinden vazgeçmelerini sağladı. Vikingler yelken açtılar ve Vinland'ı keşfettikleri hikâye anlatıcıları dışında unutuldu. Amerika'nın Avrupa işgalini başlatan İspanyollardı. Kolomb İspanya'ya döndüğünde, Amerika'da edindiği bazı mücevherleri beraberinde geri aldı. Bu mücevher, altından yapıldığı için önemliydi. Önümüzdeki elli yıl içinde binlerce hazine aç İspanyol maceracı, daha fazla değerli metal aramak için Atlantik Okyanusu'nu geçti²⁸. Hernan Cortes'i 1520'lerde Aztekleri fethetmeye iten bir şehvet lor altınıydı. Aztekler, bugün Meksika'da yaşayan zengin, şehir inşa eden bir Kızılderili halkıydı. 1530'larda aynı altın tutkusu Francisco Pizarro'nun Peru İnkalarının eşit derecede zengin imparatorluğuna saldırmasına neden oldu. Orta ve Güney Amerika'da bu tür fatihler tarafından inşa edilen yeni bir imparatorluktan, yağmalanmış bir hazine akışı Atlantik üzerinden İspanya'ya akmaya başladı²⁹.

Takip eden yıllarda, diğer Spauivh fatihleri altın arayışını Kuzey Amerika'ya götürdü. 1539 ile 1543 arasında Hernando de Sore ve Francisco Coronado, ayrı ayrı çalışarak, şimdi Amerika Birleşik Devletleri'nin güney kesiminin çoğunu araştırdı. De Soto, Küba'dan Florida'ya indi. Mississippi Nehri'ni keşfederek ve ötesinde Teksas ve Oklahoma'ya seyahat ederek seferini batıya doğru yönetti. Coronado, Amerika efsanelerinin çölde bir yerde saklı olduğunu söylediği "Yedi Altın Şehir" i arayarak Meksika'dan kuzeye gitti. Onları asla bulamadı. Ama o ve adamları Colorado Nehri'nin Büyük Kanyonunu gören ilk Avrupalılar oldular ve Meksika'ya dönmeden önce Kansas'a kadar doğuya gittiler³⁰.

Amerika Neden "Amerika" Olarak Adlandırılıyor

Avrupalı coğrafyacılar neden Columbus'un keşfettiği topraklara Amerika adını verdiler? Neden Kolomb'un yerine onlara isim vermediler?

Bunun nedeni, Kolomb'un hayatının sonuna kadar keşiflerinin Asya'nın bir parçası olduğuna inanmasıdır. Bu yanlış fikri düzeltmek için en çok şey yapan kişi Amerigo Vespucci idi. Vespucci, Floransa şehrinden bir İtalyan denizciydi. 1490'ların sonlarında, Güney Amerika kıyılarında yaptığı

²⁶ J.R.Hagland and S.Supphellen (Eds.). LeivEriksson, Helge Ingstad og Vinland. Kjelder og tradis- jonar. Innlegg ved eit seminar i regi av det Kongelige Norske Videnskabers Selskab 13–14 oktober 2000. Tapir, Trondheim, Norway.

²⁷ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 9; Ólason, V. 2001. Sagatekstene - forskningsstatus. Pp.41–64.

²⁸ Ramón Iglesia, "Hernán Cortés", en Cronistas e historiadores de la conquista de México. El ciclo de Hernán Cortés, p. 41.

²⁹ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 10.

³⁰ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 10.

iki keşif yolculuğunu anlattığı bazı mektuplar yazdı. Bu kıyıların yeni bir kıtanın parçası olduğundan emindi.

Birkaç yıl sonra Vespucci'nin mektupları, dünyanın eski bir coğrafyasını revize eden bir Alman bilim adamı tarafından okundu. Mektuplar, bilgini Vespucci'nin haklı olduğuna ve Atlantik'in ötesindeki toprakların yeni bir kıta olduğuna ikna etti. Vespucci'yi onurlandırmak için bilim adamı, Vespucci'nin ilk isminin dişil biçimini kullanarak, diğer kıtaların kadın isimleri olduğu gibi, onlara Amerika adını verdi³¹.

Gençlik Pınarı

On altıncı yüzyıl Avrupalıları için Amerika harikalar diyarı, hiçbir şeyin imkansız olmadığı bir yerdi. Hatta bazıları, kayıp gençliklerini geri kazanmak için orada keşfedebileceklerine inanıyordu. Poneto de Leon, kaşifin ikinci yolculuğunda Kolomb ile Yeni Dünya'ya gelen İspanyol bir fatih idi. Karayip adası Porto Riko'nun valisi oldu. Porto Riko'nun Kızılderilileri de Leon'a kuzeyde altın bakımından zengin bir toprak olduğunu söyledi. Bu kuzey ülkesinin daha da değerli bir hazineye sahip olduğunu söylediler - suları ondan içen herkese sonsuz gençlik veren bir çeşme. 1513 baharında de Leon sihirli çeşmeyi aramak için yola çıktı. Bugünkü Florida'ya indi ve mucizevi suları arayarak kıyıların dört bir yanına gitti.

Ponce de Leon Gençlik Pınarı'nı asla bulamadı. Ama Florida'yı İspanya için talep etti. 1565'te İspanyol yerleşimciler burada, Kuzey Amerika'nın ana topraklarındaki ilk kalıcı Avrupa yerleşimi olan St. Augustine'i kurdular³².

De Sore ve Coronado gibi insanların yolculukları, İspanya'ya Kuzey Amerika'da büyük miktarda toprak üzerinde hak iddia etme ayrıcalığı getirdi. Ayrıca, oradaki en eski kalıcı Avrupa yerleşim yerlerinden bazılarının kurulmasına da yol açtılar. 1565 yılında İspanyol yerleşimciler günümüz Florida kıyılarında Sr. Augustine'i kurdular. 1609'da başka yerleşimciler New Mexico'da Santa Fe'yi kurdu³³.

İspanya'nın artan zenginliği diğer Avrupa ülkelerini kışkırttı. Yeni Dünya'nın zenginliklerini paylaşmaya istekli oldular. 1497'de İngiltere Kralı VII. Henry, yeni toprakları keşfetmek ve tekrar Asya'ya bir geçit aramak için John Cabot adlı bir İtalyan denizciyi işe aldı. Cabot, Columbus'un izlediği rotanın çok kuzeyine gitti. Sonunda Newfoundland'ın kayalık sahiline ulaştı.

³¹ Bkz. Bernard Quaritch, I. Vespucci (Amerigo) Letter concerning THE Isles newly discovered in HIS Four Voyages. {Florence, 1505.J 9, London 1885.

³² Frederick A. Ober, Juan Ponce De Leon, Heroes of American History, London 1908, s. 4-12.

³³ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 11.

Cabot ilk başta buranın Çin olduğunu düşündü. Bir yıl sonra, Arlantik'i batıya doğru ikinci bir geçiş yaptı. Bu sefer Kuzey Amerika kıyılarında Chesapeake Körfezi'ne kadar güneye yelken açtı³⁴.

Cabot altın ve Doğu'ya geçiş bulamadı. Ancak yolculukları İngilizler için değerliydi. Daha sonraki yıllarda İngiliz hükümetleri onları Kuzey Amerika'nın çoğu kıyılarına sahip olma iddialarını desteklemek için kullandılar³⁵.

Fransızlar ayrıca kaşifleri Kuzey Amerika'ya gönderdi. 1524'te Fransız kralı I. Francis, altın bakımından zengin topraklar ve Asya'ya yeni bir deniz yolu bulmak için, Columbus ve Cabot ile aynı amaçla Giovanni Verrazano adlı bir İtalyan denizci gönderdi. Verrazano, Amerika'nın doğu kıyılarının tamamı boyunca yelken açtı, ancak ikisini de bulamadı. Ancak, gemisini şimdi New York limanı olan yere demirledi, Bugün adını taşıyan bir köprü olan Verrazano Narrows Köprüsü, şehrin en etkileyici manzaralarından biridir³⁶.

On yıl sonra, Normandiya'dan Jacques Cartier adında bir balıkçı olan başka bir Fransız kaşif, Sf.Lawrence Nehri'ni keşfetti. Fransa'ya döndü ve nehrin kıyılarını çevreleyen ormanların kürklü hayvanlarla dolu olduğunu ve sularının balıklarla dolu olduğunu bildirdi. Ertesi yıl nehrin yukarısına doğru yelken açtı ve bugünkü Montreal kentinin bulunduğu yere ulaştı. Carrier, aradığı Asya yolunu bulamadı, ancak daha sonra Kanada olacak olan şeyin Prance'a bir hak talebinde bulundu³⁷.

Yeni Dünya'da toprağa sahip olduğunuzu iddia etmek bir şeydi. Aslında onu senin yapmak oldukça farklı bir şeydi. Avrupalılar bunu ancak kendi halklarının yerleşim yerlerini kurarak yapabilirlerdi.

On yedinci yüzyıla gelindiğinde, Avrupa'da pek çok insan Amerika'ya yerleşmeye hazırды. Bazıları bunu yaparak zengin olmayı umuyordu. Diğerleri dini veya siyasi zulümden korunmayı umuyordu. 1600'den sonraki yüz yıl içinde, Avrupalılar bu gibi nedenlerle Kuzey Amerika'da birçok koloni kurdular³⁸.

Virginia'nın Başlangıcı

Bütün gece fırtınalar üç küçük gemiyi kuzeye doğru savurdu. Korkmuş denizciler saatlerce ıslak iplerle ve kanvas yelkenlerle çatırdadı.

³⁴ Bernard Quaritch, I. Vespucci (Amerigo) Letter concerning THE Isles newly discovered in HIS Four Voyages, London 1885, s. 45.

³⁵ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 11.

³⁶ M. F. Tiepolo, 'Documenti veneziani su Giovanni Caboto', Studi Veneziani, xv (1973), 585-97.

³⁷ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 11.

³⁸ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 11.

Nihayet, şafak doğu semalarını renklendirirken, fırtına sona erdi. Erkekler bitkin bir halde güverteye düştüler. Bazıları uyuyakaldı. Zorlanmış haykırışlar onları uyandırdı. "Arazi! Arazi!" Denizciler gemilerin yanlarına koştu. Sonunda aradıkları topraklar oradaydı - Virginia. 1607 yılı 26 Nisan sabahıydı.³⁹

Birkaç hafta sonra, 20 Mayıs'ta denizciler gemilerini geniş ve derin bir nehrin kıyısındaki ağaçlara bağladılar. Nehre, beş ay önce yelken açtıkları İngiltere Kralı I. James'in onuruna James adını verdiler. Bataklık kıyılarında çalıları ve ağaçları kesmeye ve kendilerine kaba barınaklar inşa etmeye başladılar. Yıl sonunda her üç kişiden ikisi ölmüştü. Ancak küçük kulübeleri Amerika'daki ilk kalıcı İngiliz yerleşimi oldu. Ona Jamestown adını verdiler.

Jamestown yerleşiminin ilk yılları zor yıllardı. Bu kısmen yerleşimcilerin kendi hatalarıydı. Sahip oldukları site seçilen, alçak ve sıtma idi. Ve İngiliz anavatanları tehlikeli okyanus boyunca kilometrelerce uzakta olmasına rağmen, kendilerini besleyecek kadar yiyecek yetiştiremediler. Altın hayal etmekle çok meşgulüldüler.⁴⁰

Yerleşimciler bir grup zengin Londralı yatırımcı tarafından Jamestown'a gönderilmişti. Bu yatırımcılar Virginia Şirketi'ni kurmuştu. Şirketin amacı, Kuzey Amerika'nın Atlantik kıyılarında, 34 ila 38 kuzey enlemi arasında koloniler kurmaktı. Anonim bir şirketti - yani, seferlerinin masraflarını yatırımcılar karşıladı ve karşılığında elde ettiği kârı bölme hakkı verildi. Jamestown yerleşimcileri, Virginia Şirketi'nin çalışanlarıydı. Şirketin yöneticileri, yerleşimcilerin Virginia'da inci, gümüş veya başka bir değerli ürün bulacağını ve böylece onlara yatırımlarından hızlı bir kar getireceğini umuyordu. En önemlisi, İspanyol fatihlerinin Meksika'da yaptığı gibi, sömürgecinin altın bulacağını umuyorlardı.⁴¹

Kolonistler, Şirketin altın arama emirlerine hevesle itaat ettiler. Bunu yaparak kendileri de zengin olmayı umuyorlardı. Liderlerinden biri olan Yüzbaşı John Smith, "Ne konuşma, ne umut ne de iş vardı, ama altın kaz, altın yıka, altın yükle" diye yazmıştı.

Ve sonra sömürgeciler ölmeye başladılar. İkişer, sonunda düzinelerce. Bazıları Amerika saldırılarında öldü, bazıları hastalıklar, bazıları açlıktan öldü. Nisan 1608'de, Virginia'ya inen toplam 197 İngiliz'den sadece elli üçü hâlâ hayattaydı. "Adamlarımız acımasız hastalıklar tarafından yok edildi." hayatta kalan bir sömürgeci yazdı, "şişlikler, nezleler, yanan ateşler ve savaşlar. Ama çoğu

³⁹ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 12.

⁴⁰ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 12.

⁴¹ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 12.

kıtlıktan öldü. Yabancı bir ülkede Virginia'da olduğumuz kadar sefalet içinde asla İngilizler kalmadı."

42

Jamestown en düşük noktasına 1609-1610 kışında ulaştı. Ekim 1609'da yerleşimde yaşayan 500 kolonistten sadece altmışı Mart 1610'da hâlâ hayattaydı. Bu "açlık zamanı" idi. Saldırı sırasında öldürdükleri bir Kızılderili'nin cesedini kazıp yedikleri yiyecek için çaresiz kalan yerleşimcilerle ilgili hikayeler İngiltere'ye ulaştı.

Yine de yeni yerleşimciler gelmeye devam etti. Virginia Şirketi, Londra sokaklarındaki evsiz çocukları topladı ve koloniye gönderdi. Sonra Londra hapishanelerinden yüz hükümlü gönderdi. Bu tür göçmenler genellikle gitmek istemiyorlardı. Londra'daki İspanyol büyükelçileri, asılma veya Virginia'ya gönderilme seçeneği verilen üç mahkum suçludan bahsetti. İki kişi gitmeyi kabul etti, ancak üçüncüsü asılmayı seçti⁴³.

Ancak bazı Virginia göçmenleri isteyerek yelken açtı. Pek çok İngiliz için on yedinci yüzyılın bu ilk yılları bir açlık ve ıstırap dönemi idi. Gelirler düşüktü, ancak yiyecek ve giyim fiyatları her yıl yükseldi. Birçok insan işsizdi. Ve mahsuller başarısız olursa, açlıktan ölürlere. Bazı İngilizler, Virginia'daki zorlukların evdeki kesinliğinden kaçma ihtimalini göze almaya değer olduğuna karar verdiler. Virginia için İngiltere'nin eksik olduğu büyük bir cazibe vardı; bol arazi. Bu, oradaki hastalık, açlık ve yamyamlık raporlarından daha önemli görünüyordu. İngiltere'de, genel olarak Avrupa'da olduğu gibi, toprak zenginlere aitti. Virginia'da fakir bir adam, kendi çiftliğinin ailesini doyurmasını umabilirdi⁴⁴.

Kaptan Ve Prenses

Kaptan John Smith, Jamestown denizcilerin en yetenekli olanıydı. 27 yaşındaki enerjik bir asker ve keşif, 1607'de oraya indiğinde zaten aksiyon dolu bir hayatı olmuştu. İlk Jamestown kolonistlerini organize eden ve onları çalışmaya zorlayan oydu. Bunu yapmasaydı, bebek seti muhtemelen çökecekti⁴⁵.

Yiyecek kaynakları tükendiğinde Smith, Kızılderililerden mısır satın almak için ormanlara doğru yola çıktı. Bu keşif gezilerinden birinde esir alındı. Daha sonra anlattığı (herkesin inanmadığı) bir hikayeye göre, şef Powhatan'ın on iki yaşındaki kızı Pocahontas, vücudunu kendi bedeniyle örtterek hayatını kurtardığında, Kızılderililer beynini patlatacaklardı. . Pocahontas, Virginia'nın hayatta kalmasında önemli bir rol oynamaya devam etti ve açlık çeken yerleşimcilere yiyecek getirdi.

⁴² O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 13.

⁴³ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 13.

⁴⁴ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 13.

⁴⁵ John Smith, The Generall Historie of Virginia, New England & The Summer Isles (Glasgow, Scotland: James MacLehose and Sons, 1907), Vol. 1: 203–05.

"O, sıradaki Tanrı'nın altında." Smith, "bu koloniyi ölümden, kıtlıktan ve mutlak kafa karışıklığından koruyan araçtı" diye yazdı.⁴⁶

1609'da Smith bir barut patlamasında ağır yaralandı ve İngiltere'ye geri gönderildi. Beş yıl sonra, 1614'te Pocahontas, tütün ekici John Rolfe ile evlendi. 1616'da onunla İngiltere'ye gitti ve mahkemede Kral James I'e sunuldu. Burada gördüğümüz portroit boyanmıştı. Pocahontas, 1617'de yeni doğan oğluyla birlikte Virginia'ya geri götürmek için bir gemiye binmeyi beklerken çiçek hastalığından öldü. Oğul büyüdüğünde Virginia'ya döndü. Bugün birçok Virginialı, kendisinden ve dolayısıyla Pocahontas'tan geldiğini iddia ediyor.⁴⁷

Satılık Gelinler

Virginia'nın başlarına çok az sayıda kadın yerleşti, bu nedenle 1619'da Virginia Şirketi, yerleşimcilerine eş olarak doksan genç kadını gönderdi.

Bir gelin elde etmek için müstakbel kocalar Şirkete "en iyi tütün yaprağından 120 pound ağırlığında" ödemek zorunda kaldı. Fiyat makul görünmüş olmalı, çünkü çok kısa bir süre içinde tüm genç kadınlar evlendi.⁴⁸

1611'den sonraki birkaç yıl boyunca, askeri valiler Virginia'yı bir hapisane kampı gibi yönetti. İşin yapıldığından emin olmak için katı kurallar uyguladılar. Ama Virginia'yı kurtaran disiplin hattı değildi. O bir bitkiydi orada bir ot gibi büyüdü: tütün. Amerika'ya Sir Walter Raleigh gibi daha önceki ziyaretçiler, İngiltere'ye ilk kurutulmuş tütün yapraklarını getirmişlerdi, tütünün popülaritesi o zamandan beri sigara için artıyordu.⁴⁹

Virginia'da John Rolfe adlı genç bir yerleşimci, yaprakları daha yumuşak hale getirmek için yeni bir yolla nasıl kurutulacağını veya "iyileştirileceğini" keşfetti⁵⁰. 1613'te Rolfe ilk Virginia tütününü İngiltere'ye gönderdi. Londralı tüccarlar yüksek kalitesinden dolayı yüksek fiyatlar ödedi. Kısa süre sonra Virginia yerleşimcilerin çoğu tütün yetiştirmekle meşgul oldu. Nehirler boyunca yeni topraklar temizlediler ve daha fazla ekim yapmak için Jamestown sokaklarını sürdüler. Bunu para olarak bile kullandılar. Virginia'da iyi bir atın fiyatı, en uzak örnek, on altı pound en kaliteli tütündü. Tütün yetiştirerek zengin olma ihtimali zengin insanları Virginia'ya getirdi. En büyük toprağı elde

⁴⁶ Tudor Jenks, Captain John Smith, New York 1904, s. 55.

⁴⁷ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 13; John Smith, A True Relation of such occurrences and accidents of noate as hath hapned in Virginia (London: 1608), s. 77; John Smith, The Generall Historie of Virginia, New-England, and the Summer Isles (London: 1624), s. 47.

⁴⁸ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 14.

⁴⁹ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 14.

⁵⁰ Arber, Edward, ed. Travels and Works of Captain John Smith: President of Virginia, and Admiral of New England, 1580-1631, Edinburgh: John Grant, 1910, volume 2, pages 540-543.

ettiler ve ağaçları temizlemek ve tütün dikmek için İngiltere'den işçi getirdiler. Yakında, mülklerinin evleri ve ahırları veya "tarlalar" James nehri kıyısındaki ağaçların arasından görülebildi.

Bu ilk tarlalardaki işçilerin çoğu İngiltere'den "sözleşmeli hizmetlilerdi". Bir işveren için kararlaştırılan sayıda yıl boyunca çalışma sözü verdiler - yiyecek ve giyecek karşılığında ortalama yedi yıld. Sonunda kendileri için çalışma özgürlüğüne kavuştular. Şanslı olanlara kendi çiftliklerini kurmaları için küçük bir arazi fotoğrafı verildi - eğer hala yaşıyorlarsa. Richard Frethorne adında genç bir adam, İngiltere'deki ailesine yazdığı bir mektupta Virginia'da yaşam zor olmaya devam etti, "evde bir günde bir hafta burada yediğimden daha fazla yedim" diye yazdı⁵¹.

Aynı şey Virginia'daki birçok kişi için de geçerliydi. Tek sorun açlık da değildi. Sıtma gibi hastalıklar ve Kızılderililere karşı yapılan savaşlar yüzlerce kızıl yerleşimciyi öldürmeye devam etti. 1619 ile 1621 arasında yaklaşık 3.560 kişi İngiltere'den Virginia'ya yerleşmek için ayrıldı. O yıllar bitmeden 3000 kişi ölmüştü⁵².

Hayatta kalanlar kaldı. 1619'da yönetilme şekillerinde tüm önemli değişiklikler oldu. Virginia'nın işleri şimdiye kadar Virginia Şirketi tarafından gönderilen valiler tarafından kontrol edilmişti. Şimdi Şirket, Burgesses Evi adında bir organın kurulmasına izin verdi. Burgesses, Virginia'nın nehirleri boyunca uzanan çeşitli küçük yerleşim yerlerinden seçilmiş temsilcilerdi. Valiye koloninin ihtiyaç duyduğu yasalar konusunda tavsiyede bulunmak için bir araya geldiler. O zamanlar çok az kişi fark etse de, Virginia Burgesses Evi, önemli bir geleneğin temeliydi⁵³.

Amerikan, insanların kendilerini ilgilendiren insanlarla ilgili kararlarda söz sahibi olması gerektiğini öne sürüyor. Burgesses Evi ilk kez Ağustos 1619'da toplandı⁵⁴. Aynı ay Virginia başka önemli bir başlangıç gördü. Jamestown'da demirlemiş küçük bir Hollandalı savaş gemisi. Gemide yakalanan yirmi siyah Afrikalı vardı. Geminin kaptanı onları sözleşmeli hizmetçiler olarak yerleşimcilere sattı. Siyahlar tütün tarlalarında İngiltere'den sözleşmeli beyaz hizmetkârlarla çalışmaya ayarlandı. Ancak konumları ile yanlarında çalışan beyazların konumu arasında çok ciddi bir fark vardı. Beyaz hizmetkarlar, belirli bir süre için sözleşmeli olarak verildi. Efendileri onlara kötü davranabilir ama bir gün özgür kalacaklarını biliyorlardı. Siyah hizmetçilerin böyle bir umudu yoktu. Sözleşmeleri ömür boyu içindi. Aslında köleydiler - efendilerinin gerçeği açıkça itiraf etmeleri yıllar önceydi⁵⁵.

⁵¹ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 14.

⁵² O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 15.

⁵³ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 15.

⁵⁴ Nathanael Kreimeyer, "The Virginia House of Burgesses' Struggle for Power from 1619-1689", Liberty University, 2013, s. 11 vd.

⁵⁵ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 15.

Virginia Şirketi asla kar etmedi. 1624'te para bitmişti. İngiliz hükümeti Şirketi sona erdirdi ve kendisini Virginia kolonistlerinden sorumlu kıldı. Hâlâ çok azı vardı. 1622'deki şiddetli Kızılderili saldırıları birçok yerleşimi yok etti ve 350'den fazla culonisti öldürdü. 1607'den beri gönderilen yaklaşık 10000 setçimiz, 1624 nüfus sayımı sadece 1.275 sağ kalanı gösterdi⁵⁶.

Ancak yaşadıkları zorluklar hayatta kalanları zorlaştırmıştı. Virginia'nın buharlı nehir vadilerinde yeni bir vatan inşa etmek, kimsenin beklediğinden daha zor ve uzun sürdü. Ama denizler üzerindeki bu ilk İngiliz toplumu, Amerikan toprağına canlı kökler bırakmıştı. Önünde başka mücadeleler vardı, ancak 1624'te bir şey açtı: Virginia hayatta kalacaktı⁵⁷.

Kayıp Koloni

Jamestown yerleşimcileri, Virginia'yı ziyaret eden ilk İngilizler değildi. Yirmi yıldır maceracı Sir Walter Raleigh, Yeni Dünya'da İngilizlerin yerleşebileceği kara bulmak için gemiler göndermişti. İngiltere'nin evlenmemiş Kraliçesi Elizabeth'in onuruna Virginia'yı ziyaret ettikleri arazinin adını verdi.

July 1585'te 108 İngiliz yerleşimci, şu anda Kuzey Carolina'nın kıyı açıklarındaki Roanoke Adası'na indi. Evler ve bir kale inşa ettiler, ekin eklediler ve altın aradılar. Ancak yiyecekleri tükendi ve yerel Kızılderili sakinlerine düşman oldular. Bir yıldan az bir sürede pes ettiler ve İngiltere'ye geri döndüler⁵⁸.

1587'de Raleigh tekrar denedi. Gemileri, on dört aile grubu dahil olmak üzere 118 yerleşimciyi Roanoke'ye indirdi. Kolonistler, 1585 seferinin bir üyesi olan John White adlı bir sanatçı ve harita yapımcısı tarafından yönetildi. Bunların arasında White'in kızı ve karısı da vardı. 18 Ağustos'ta çift, Amerika'da doğan ilk İngiliz çocuğı olan Virginia Dare'nin ebeveynleri oldular⁵⁹.

Ağustos ayında White, erzak için İngiltere'ye döndü. Geri dönebilmesi için üç yıl geçti. Gemileri Ağustos 1590'da Roanoke'ye ulaştığında, yerleşimi terk edilmiş halde buldu. Ağaca kazınmış bir kelime dışında halkına ne olduğuna dair hiçbir işaret yoktu - elli mil güneyde, dost canlısı bir Kızılderili şefin evi olan "Croaton" dışında⁶⁰.

⁵⁶ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 15.

⁵⁷ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 15.

⁵⁸ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 15.

⁵⁹ Charles W. Porter, Roanoke Colony, 1785-1587, Washington, D.C. 1972, s. 3, 23 vd.

⁶⁰ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 15.

Bazıları Roanoke yerleşimcilerin Florida'dan İspanyol askerleri tarafından kaçırıldığına inanıyor. Diğerleri, anakaradaki dost Kızılderililerle yaşamaya karar vermiş olabileceklerini düşünüyor. Bir daha kendilerinden ne haber alan oldu ne de duyan⁶¹.

Puritan New England

"Hacılar" dini nedenlerle yolculuk yapan kişilerdir. Ama Amerikalılar için kelimenin özel bir anlamı var. Onlara göre bu, 1620 yılında Atlantik Okyanusu'nu geçen küçük bir İngiliz erkek ve kadın grubu anlamına geliyor. Grubun üyeleri, dinsel özgürlüğü bulmak için Amerika'ya gittikleri için Hacılar olarak adlandırılmaya başlandı. Bazen Amerikalılar onlara Hacı Babaları diyor. Bunun nedeni, onları gelecekteki Amerika Birleşik Devletleri'nin en önemli kurucuları olarak görmeleridir⁶².

Hacıların geride bıraktıkları Avrupa, dini kavgalarla parçalandı. Bin yıldan fazla bir süredir Roma Katolik Hristiyanlığı, sivrisinekinin diniydi. Ancak on altıncı yüzyılda bazı Avrupalılar Katolik Kilisesi'nin öğretilerinden şüphe etmeye başladı. Liderlerinin zenginliğine ve dünyevi gururuna da kızıyorlardı.

Yüzyılın başlarında Martin Luther adlı bir Alman keşiş bu liderlerle tartıştı. Bireysel insanların, Papa'ya veya Katolik Kilisesi rahiplerine, onları mümkün kılmak için ihtiyaç duymadıklarını iddia etti⁶³.

Tanrı ile konuş. Birkaç yıl sonra John Calvin adında bir Fransız avukat benzer fikirler ileri sürdü. Calvin, her bireyin doğrudan ve kişisel olarak Tanrı'ya karşı sorumlu olduğunu iddia etti. Katolik Kilisesi'nin erişim ve geleneklerini protesto ettikleri için Luther ve Calvin gibi dini reformculara "Protestanlar" deniyordu. Fikirleri hızla kuzey Avrupa'ya yayıldı.

Şu anda çok az insan dini hoşgörüyü inanıyordu. Çoğu ülkede insanların, yöneticileriyle aynı dine sahip olmaları bekleniyordu. İngiltere'deki durum buydu. 1530'larda İngiliz kralı. Henry VIII, başı kendisi olan bir ulusal kilise kurdu. On altıncı yüzyılın sonraki yıllarında birçok İngiliz, bu İngiltere Kilisesi'nin hâlâ Katolik Kilisesi'ne çok benzediğine inanıyordu. Piskoposlarının gücünden hoşlanmıyorlardı. Onun ayrıntılı törenlerinden ve kiliselerinin zengin dekorlarından hoşlanmadılar. Ayrıca öğretilerinin çoğunu sorguladılar. Bu tür insanlar İngiltere Kilisesi'nin daha sade ve basit veya "saf" olmasını istediler. Bu nedenle onlara Püriten deniliyordu. John Calvin'in fikirleri özellikle onlara çok çekici geldi⁶⁴.

⁶¹ Frank Hugh Foster Source: The American Journal of Theology , Jul., 1897, Vol. 1, No. 3 (Jul., 1897), pp. 700-727.

⁶³ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 16.

⁶⁴ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 16.

James, 1603'te England Kralı olduğumda, Puritanları din hakkındaki fikirlerini kabul etmezlerse onları ülkeden çıkaracağı konusunda uyardı. Piskoposları, Püritenlere para cezası vermeye ve onları hapse atmaya başladı. Her bir hapisaneden kaçmak için küçük bir grup İngiltere'yi terk etti ve Hollanda'ya gitti. Hollanda, hükümeti şu anda din özgürlüğüne izin veren Avrupa'daki tek ülkeydi⁶⁵.

Hollandalılar, küçük sürgün grubunu memnuniyetle karşıladı. Ancak Püritenler orada hiç kendilerini evlerinde hissetmediler. Uzun süre düşündükten ve duadan sonra tekrar hareket etmeye karar verdiler. Bazıları - Hacılar - Amerika'ya gitmeye karar verdiler.

Önce İngiltere'ye döndüler. Burada, Virginia Kumpanyasını Amerika topraklarının kuzey kesimine yerleşmelerine izin vermeye ikna ettiler. 16 Eylül 1620'de Pilgrimler, İngiltere'nin Plymouth limanına izin verdi ve Amerika'ya gitti. Onlara "Yabancılar" dedikleri başka göçmenler eşlik ediyordu⁶⁶.

Mayıs Çiçeği Sözleşmesi

Hacılar Amerika kıyılarına vardıklarında birçok tehlike ve zorlukla karşılaştılar. Birbirleriyle tartışarak kendilerini daha fazla tehlikeye atmak istemediler. Plymouth'a inmeden önce, bu nedenle, tüm anlaşmamızı yazdılar. Bu belgede, herkesin iyiliği için birlikte çalışmayı kabul ettiler. Anlaşma Mayflower'daki kırk bir adam tarafından imzalandı. Mayflower Compact olarak tanındı⁶⁷. Sözleşmede Plymouth yerleşimcileri bir hükümet kurmayı kabul ettiler - yeni yerleşim için "adil ve eşit yasalar" da yaratan bir "sivil yapı siyaseti". Hepsi, Hacılar ve Yabancılar, bu yasalara uyacaklarına söz verdiler. Takip eden zor yıllarda, Mayflower Sözleşmesi kolonistlere iyi hizmet etti. Bugün Amerika'da demokratik yönetim tarihinin ilk önemli belgelerinden biri olarak anılıyor⁶⁸.

Pilgrims'in gemisi eski bir ticaret gemisi olan Mayflower'dı. Mayflower, Fransa ile İngiltere arasındaki dar denizlerde yıllarca şarap taşımıştı. Şimdi çok daha tehlikeli bir yolculuğu başladı. Mayflower, altmış beş gün boyunca kuzey Atlantik Okyanusu'nun dalgalı dalgaları ile boğuştu. Nihayet 9 Kasım 1620'de, şu anda Massachusetts eyaleti olan Cape Cod'a ulaştı⁶⁹.

Cape Cod, Virginia Company tarafından Pilgrims'e verilen arazinin çok kuzeyindedir. Ancak Hacılar yeterince yiyecek ve suya sahip değildi ve çoğu hastaydı. Bulabildikleri en iyi yere

⁶⁵ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 16.

⁶⁶ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 16.

⁶⁷ Mark L. Sargent, The Conservative Covenant: The Rise of the Mayflower Compact in American Myth, *The New England*, 61, (1988), p. 233, 233-51.

⁶⁸ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 16.

⁶⁹ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 17.

inmeye karar verdiler, 21 Aralık 1620'de karaya çıktılar ve Plymouth adını verdikleri bir yerde kamp kurdular.⁷⁰

Liderlerinden biri "Mevsim kıştı" diye yazdı. "ve o ülkenin kışlarını bilenler, onların kaba ve şiddetli fırtınalarla dolu keskin ve şiddetli olduğunu bilirler." Hacıların hayatta kalma şansı hiç de yüksek değildi. Donmuş zemin ve derin kar, ev inşa etmelerini zorlaştırdı.

Çok basit yiyecekleri vardı. Bahar gelmeden, yüz yerleşimciden oluşan küçük grubun yarısı ölmüştü. Ancak Hacılar başarılı olmaya kararlıydı. Hayatta kalan elli kişi daha iyi evler inşa etti. Balık tutmayı ve avlanmayı öğrendiler. Dost Kızılderililer onlara mısır tohumlarını verdi ve nasıl ekeceklerini gösterdiler. Zorluklarının sonu değildi, ancak 1622'de Plymouth'a bir gemi geldiğinde ve yolcuları İngiltere'ye geri götürmeyi teklif ettiğinde, Hacılardan biri kabul etmedi.⁷¹

Diğer İngiliz Püritenleri, Hacıları Amerika'ya kadar takip etti. On yıl sonra, neredeyse bin kolonistten oluşan çok daha büyük bir grup, Boston bölgesine yerleşti. Bu insanlar yeni bir kralın yönetiminden kaçmak için İngiltere'yi terk ettiler. Charles I. Charles, din ve hükümet politikalarına karşı çıkan insanlara babası James'in olduğundan bile daha az toleranslıydı.⁷²

Boston anlaşması başından beri gelişti. Giderek daha fazla Püriten zulümden kaçmak için İngiltere'yi terk ettikçe nüfusu hızla arttı. Yıllar sonra, 1691'de. Massachusetts adı altında Plymouth kolonisiyle birleşti. Massachusetts Püritenlerinin fikirlerinin Amerikan toplumu üzerinde kalıcı bir etkisi oldu. İlk liderlerinden biri. John Winthrop, insanlığın geri kalanının öğrenmesi için ideal bir topluluk oluşturmaları gerektiğini söyledi. "Tepedeki bir şehir gibi olacağız." Dedi Winthrop. "Tüm insanların gözleri üzerimizde." Bugüne kadar pek çok Amerikalı, ülkelerini bu şekilde, diğer uluslara "kopyalanacak bir model" olarak görmeye devam ediyor.⁷³

Massachusetts Püritenleri, hükümetlerin insanları Tanrı'nın iradesine itaat ettirme görevi olduğuna inanıyorlardı. İnsanları kiliseye gitmeye zorlayan yasalar ve sarhoşları ve zina yapanları cezalandıran yasalar çıkardılar. Saçlarının uzamasına izin veren erkekler bile rahatsız olabilir.⁷⁴

Salem adlı yerleşim biriminde Püriten bir bakan olan Hoger Williams, Massachusetts işlerini bu şekilde yürütmenin yanlış olduğuna inanıyordu. Aynı kişilerin hem kiliseyi hem de hükümeti kontrol ettiği gerçeğine özellikle itiraz etti. Williams, kilise ve Slate'in ayrı olması gerektiğine ve hiçbirinin diğerine müdahale etmemesi gerektiğine inanıyordu.⁷⁵

⁷⁰ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 17.

⁷¹ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 17.

⁷² O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 17.

⁷³ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 17.

⁷⁴ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 18.

⁷⁵ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 18.

Williams'ın tekrarlanan eleştirileri Massachusetts liderlerini kızdırdı. 1535'te onu tutuklamaları için adam gönderdiler. Ancak Williams kaçtı ve güneyden kaçtı ve orada ona cesareti kırılmış diğer insanlar da katıldı⁷⁶.

Massachusetts. Narragansett Bay Williams ve takipçileri, Rhode Island adında yeni bir koloni kurdular. Rhode Island, vatandaşlarına din özgürlüğünü ve kilise ile devleti ayırmayı vaat etti. Bugüne kadar bu fikirler Amerikalılar için hala çok önemli⁷⁷.

Massachusetts liderleri, Rhode Island halkını kendilerinden bu kadar farklı düşündükleri için affedemezlerdi. Ayrılık kolonisine "zıt fikirli ülkeler" adını verdiler⁷⁸.

On yedi yüzyılın sonunda, bir dizi İngiliz kolonisi Kuzey Amerika'nın doğu kıyıları boyunca uzanıyordu. Ortada aşağı yukarı Pennsylvania vardı. Bu, 1681'de William Penn tarafından kuruldu. İngiliz Kralı Charles II'nin bir tüzüğüne göre Penn, Pennsylvania'nın sahibi⁷⁹.

Penn, genellikle Quakers olarak adlandırılan Dostlar Topluluğu adlı dini bir gruba aitti. Quakerlar yemin etmeyi veya savaşlara katılmayı reddetti. Bu gelenekler, İngiliz hükümetleri arasında popüler olmamalarına yardımcı oldu. Penn, Quaker arkadaşlarına Pensilvania'da kendi yollarını izleyerek özgür kalacaklarına söz verdiğinde, çoğu oraya göç etti⁸⁰.

Penn'in dini özgürlük vaadi, insanlarla adil davranma konusundaki şöhretiyle birlikte, Avrupa ülkelerinden yerleşimcileri Pensilvania'ya getirdi. İrlanda'dan, koloninin batı ormanlarında yeni çiftlikler yapan yerleşimciler geldi. Birçok Alman da taşıyor. Çoğu, zulümden kaçmak için Almanya'yı terk eden küçük dini grupların üyeleri idi. Pennsylvania Dutch olarak biliniyorlardı. Bunun nedeni o zamanlar İngilizlerce Kuzey Avrupalıların çoğuna "Hollandalı" denir⁸¹.

New York daha önce New Amsterdam olarak adlandırılmıştı. İlk olarak 1626'da yerleşmişti. 1664'te İngilizler onu Hollandalılardan ele geçirdi ve New York adını aldı. Birkaç yıl sonra, 1670'de İngilizler Kuzey ve Güney Carolina'nın yeni kolonilerini kurdu. Kuzey Amerika'da kurulan son İngiliz kolonisi, 1731'de Georgia yerleşim yeri idi⁸².

Teşekkürler

Her yıl Kasım ayının dördüncü Perşembe günü Amerikalılar, Teşekkürler verme adı verilen bir tatili kutlarlar. Bu günü kutlayan ilk insanlar Hacılar oldu. Kasım 1611'de birlikte kedilere

⁷⁶ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 18.

⁷⁷ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 18.

⁷⁸ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 18.

⁷⁹ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 18.

⁸⁰ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 18.

⁸¹ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 18.

⁸² O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 18.

oturduklar ve Amerika'daki ilk yıllarının zorlu gemilerinde hayatta kalmalarını sağladıkları için Tanrı'ya şükrederler.⁸³

Hacılar bayramlarına yerel Kızılderililer tarafından katıldı. Yakındaki ormanların Wampanoag ve Pequamid halkı, hacılarıyla mısır paylaştı ve onlara balık yakalamak için en iyi yerleri gösterdiler. Daha sonra Kızılderililer İngiliz yerleşimcilere mısır tohumlarını verdiler ve onlara Amerikan topraklarında iyi yetişen mahsulleri nasıl ekeceklerini gösterdiler, Onlar olmasaydı Şükran Günü olmazdı.⁸⁴

The First Thinkings: Minuit Manhattan'ı satın aldı

1610'larda Hollandalı yerleşimciler, Hudson Nehri kıyılarında Yeni Hollanda adını verdikleri bir koloni kurdular. Hudson'ın ağzında, New York şehrinin şimdiki yeri olan Manhattan Adası yatıyor. Shinnecock adlı bir Kızılderili halkı, adada yaşamalarına rağmen avcılık ve balıkçılık için adayı kullandı.⁸⁵

1626'da Yeni Hollanda'nın ilk Hollandalı valisi olan Peter Minuit, Manhattan'ı Shinnecock'tan "satın aldı".⁸⁶ Onlara yaklaşık yirmi dört dolar değerinde kumaş, boncuk ve diğer ticari mallar ödedi. Tüm Kızılderililer gibi, Shinnecock da toprağın tüm insanlara ait olduğuna inanıyordu. Hollandalılara sattıkları şeyin Manhattan'ı kendileriyle paylaşma hakkı olduğunu düşündüler. Ancak Hollandalılar, diğer Avrupalılar gibi, arazi satın almanın onu kendi başına yaptığını inanıyordu. Arazi mülkiyeti hakkındaki bu farklı inançlar, önümüzdeki yıllarda Avrupalılar ve Kızılderililer arasındaki çatışmanın başlıca nedeni olacaktır. Ve Peter Minuit'in Manhattan Adası için ödediği pazarlık bedeli Amerikan folklorunun bir parçası oldu.⁸⁷

Sonuç

Görüleceği üzere Amerika'nın keşfi, aslında bilinen dünyanın oluşumunu ortaya koyan yeni bir örnek olarak büyük önem taşımaktadır. Adem ile Havva'nın ilk yaşamlarının gerçekleştiği boş bir dünyanın şekillenmesine benzer şekilde, milyonlarca yerlinin yaşadığı yeni bir dünyada beyaz adamın yeniden vücut bulması, panoramik bir fotoğraf gibi hayatı yeniden yaşayıp şekillendirmesi, pek çok gizemli bilginin de aydınlanmasına imkan tanımıştır. Eski dünyanın yanı başında başlayan bu yeni dünya motifi, eski dünyada binlerce yıl süren dönüşümün, yeni dünyada çok kısa bir zaman diliminde nasıl yaşandığını ortaya koyması açısından bir büyük tecrübe olsa gerek. Amerika'daki yerli yaşamın bitirilişi ve yeni bir diriliş serüveninin yaratılması Avrupa'daki bilinen kalıpların

⁸³ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 19.

⁸⁴ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 19.

⁸⁵ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 19.

⁸⁶ John Fiske, *The Dutch And Quaker Colonies In America*, Volume: I, Cambridge 1899, s. 120 vd..

⁸⁷ O'Callaghan, An Illustrated History Of The USA, p. 19.

yıkılmasına ve kurulu düzenlerin bozulmasına zemin hazırlamıştır. Bu yönüyle bakıldığında beyaz adam ile yerlilerin ilk karşılaşması, doğulu insan ile Avrupalı insanın ilk karşılaşmasındaki yabancılığın ve gizemlerin izlerini taşımaktadır. Nasıl ki doğulu insanın Avrupalı insana galabesi yüzyıllar sürmüş ise, aynı şekilde beyaz adamın yerliye galabesi yüzyıllar sürmüş ve galip gelmiştir.

Bilinmezlerin dünyası Amerika'nın kuruluşuyla başlayan bu serüven günümüzde büyük bir medeniyetin ortadan kaldırılarak, yerine daha büyük bir medeniyetin yerleştirilmesi gibi görünse de aslında cilalanmış bir yaşamın, bir büyük işgalin ortaya koyduğu farklı bir bakış açısının varlığı da hemen göze çarpmaktadır.

Kaynaklar

Stewart, Ethel G., *Dene ve Na-Dene Kızılderililer: Cengiz Han'dan Amerika'ya Kaçan Türkler*, M.S.1233, çev.Eúref Bengü Özbilen, TDAV, İstanbul, 2000.

Dor-Ner, Zvi and Scheller, William, *Columbus and the Age of Discovery*, New York, William Morrow and Company.

Sullivan, Walter, "On Those Who Came First to America," *The New York Times*, 19 May 1988.

Waldman, Carl, *Atlas of the North American Indian.*, New York, Facts on File, Inc. 1985.

Ballantine, Betty and Ballantine, Ian, der., *The Native Americans: An Illustrated History*, Atlanta, Turner Publishing Inc., 1993.

Josephy, Alvin M., Jr., der., *American Heritage Book of Indians*, New York, Wings Books, 1993.

"The Discovery of California: Breaking The Silence of the Siberia to America Migrants," *The Californians* (Nov.- Dec.1984).

Thompson, S., *Tales of the North American Indians*, Indiana: Indiana University Press 1966.

Hultkrants, Ake, *The Religions of the American Indians*, California, 1967.

Ballantine, Betty – Ballantine, Ian, *The Native Americans*, Wisconsin, 1993.

Wallace, Paul A. W., "The Iroquois: A Brief Outline of their History," *Pennsylvania History*, 23, No. 1 (January, 1956): 15.

Keener, Craig S., "An Ethnohistorical Analysis of Iroquois Assault Tactics Used against Fortified Settlements of the Northeast in the Seventeenth Century", *Ethnohistory, Warfare and Violence in Ethnohistorical Perspective*, 46, No. 4 (1999): 787

Erdoes, Crow Dog L, R: *CROW DOG-Four Generations of Sioux Medicine Men*, first Edition, Harper Collins Publishers, 1995, 6-7.

Pierce, TG, *The Encyclopaedia of Native America*, Viking, Published by the Penguin Group, Penguin Books USA Inc., 375 Hudson Street, New York, New York 10014, USA, 1995.

Kan, Sergei, *Symbolic Immortality: The Tlingit Potlatch of the Nineteenth Century*, Washington, DC: Smithsonian Institution Press, 1989.

Iglesia, Ramón, "Hernán Cortés", *en Cronistas e historiadores de la conquista de México*. El ciclo de Hernán Cortés, p. 41.

Sale, K., *The Conquest of Paradise: Christopher Columbus and the Columbian Legacy*, (New York, 1991), p. 54.

Hagland, J.R. and Supphellen, S. (Eds.). Leiv Eriksson, Helge Ingstad og Vinland. Kjelder og tradisjonar. Innlegg ved eit seminar i regi av det Kongelige Norske Videnskabers Selskab 13–14 oktober 2000. Tapir, Trondheim, Norway.

Quaritch, Bernard, I. Vespucci (Amerigo) Letter concerning THE Isles newly discovered in HIS Four Voyages. {Florence, 1505.J 9, London 1885

Ober, Frederick A., *Juan Ponce De Leon, Heroes of American History*, London 1908.

Tiepolo, M. F., 'Documenti veneziani su Giovanni Caboto', *Studi Veneziani*, xv (1973), 585–97.

Smith, John, A True Relation Of Such Occurrences And Accidents Of Noate As Hath Hapned In Virginia, (London: 1608)

Smith, John, The Generall Historie of Virginia, New-England, and the Summer Isles (London: 1624)

Jenks, Tudor, Captain John Smith, New York 1904.

Arber, Edward, ed. Travels and Works of Captain John Smith: President of Virginia, and Admiral of New England, 1580-1631, Edinburgh: John Grant, 1910, volume 2, pages 540-543.

Kreimeyer, Nathanael, "The Virginia House of Burgesses' Struggle for Power from 1619-1689", Liberty University, 2013.

Foster, Frank Hugh, The American Journal of Theology , Jul., 1897, Vol. 1, No. 3 (Jul., 1897), pp. 700-727.

Sargent, Mark L., The Conservative Covenant: The Rise of the Mayflower Compact in American Myth, *The New England*, 61, (1988)

Fiske, John, The Dutch And Quaker Colonies In America, Volume: I, Cambridge 1899.